

Arrest

nr. 277 852 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn, afkomstig van Sukuta. In 2013 leerde u uw partner A. X kennen. Haar broers waren tegen jullie relatie. In 2015 geraakte A. zwanger. De familie van A. zocht u op en jullie planden na de bevalling te huwen. Toen ze in november van jullie kind moest bevallen, overleed A. echter. Ook het kind overleefde de bevalling niet. De familie van A. beschuldigde u van haar dood. Haar broer I. bedreigde u enkele weken na het overlijden van A. en enkele dagen na die bedreiging werd u door onbekenden aangevallen met een fles.

Hierna raadde uw moeder u aan Gambia te verlaten omdat uw leven in gevaar was. U ging in 2017 eerst naar Italië waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende dat werd geweigerd. Op 9 november 2020 vroeg u internationale bescherming in België.

U legt geen documenten voor in het kader van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient immers te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw vermeende vervolging in Gambia niet geloofwaardig zijn. Vooreerst en niet in het minst dient te worden opgemerkt dat u zeer bedenkelijke verklaringen aflegt over de broer van A. die er tegen u mee dreigde dat u iets heel ergs zou meemaken. U verklaart dat deze broer van A. **I.(a)** heet (zie notities CGVS, p. 13-14). U eerder gevraagd wat de namen van A. haar broers zijn, noemt u **O., D., M. en L.**, maar geen I. (zie notities CGVS, p. 11). Het is merkwaardig dat u, gevraagd welke broers van A. u bij naam kent, op dat moment I. niet noemt. Indien u later werkelijk door I. zou bedreigd zijn is het helemaal niet aannemelijk dat u hem niet zou noemen wanneer u gevraagd wordt de namen van de A.s broers te geven.

Gevraagd te vertellen uit wat voor familie A. kwam, komt u niet verder dan te stellen dat u **hen niet kent**, dat ze niet van hetzelfde dorp zijn, ze van Brufut komen en u enkele familieleden kent (zie notities CGVS, p. 11). Ook verder verklaart u meermaals niet veel over de familie te weten (zie notities CGVS, p. 12-13). Het betreft hier de personen voor wie u uw land en familie verliet, de personen van wie u later nochtans verklaarde dat ze bij u thuis zijn geweest om het huwelijk tussen u en hun dochter te plannen (zie notities CGVS, p. 28). Er mag verwacht worden dat u spontaan over deze familie meer kan vertellen. Dat u hiertoe niet in staat bent, tast verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Verder verklaarde u ooit de broer van A., I.(a), eens ontmoet te hebben toen u samen was met A.. Hij was jaloers en omdat hij iets tegen u had, stuurde hij A. naar huis. U verklaarde dat u **nooit met iemand anders van haar familie gesproken hebt**, en dat het na de dood van A. I. was die u kwam bedreigen (zie notities CGVS, p. 13-14, 20). Later tijdens het onderhoud vermeldde u echter dat haar ouders naar u thuis kwamen en u hen ontmoette en dat ze u een goede kerel vonden. Er werden plannen gemaakt voor een huwelijk (zie notities CGVS, p. 28).

Uw verklaringen over A.s familie en uw relatie met hen houden helemaal geen steek waardoor geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw problemen die onlosmakelijk verbonden zijn met A.s familie.

Verder zijn ook uw verklaringen over de actualiteit van uw vrees opmerkelijk te noemen. U verklaart dat uw moeder u onlangs nog berichtte dat uw vriend I.a haar zei dat die mannen (familie van A.) nog naar u kunnen komen als ze u zouden zien (zie notities CGVS, p. 8, 15). Vooreerst is het reeds opmerkelijk dat I.a daar nooit direct met u over gesproken heeft, aangezien jullie toch nog contact hadden wanneer u in Italië was (zie notities CGVS, p. 14-15). U verklaart dat jullie daar nooit over gesproken hebben omdat het onderwerp van gesprek daar nooit op gekomen is (zie notities CGVS, p. 15), wat getuigt van een ernstig gebrek aan interesse van uw kant in uw beweerde problemen in Gambia. Verder tijdens het onderhoud verklaarde u zelfs dat pas een week voor het onderhoud dd. 11/3/2022 door uw moeder aan u verteld werd dat u nog steeds gezocht werd (zie notities CGVS, p. 29). U hoorde gedurende 6 jaar niets van het feit dat u al dan niet gezocht wordt door de familie van A., pas één week voor het onderhoud op CGVS meldde men u plots vanuit Gambia dat ze u zoeken. U verklaarde dit door te stellen dat het pas dit jaar is dat I.a uw moeder gezien heeft om het haar te vertellen.

Vooreerst mag toch verondersteld worden dat I.a wat ondernemender zou zijn om u of uw moeder snel op de hoogte te brengen indien hij wist dat u gezocht werd door de familie van A.. Bovendien blijkt uw moeder geheel afhankelijk te zijn van I.a om te vernemen dat u gezocht wordt. Het is niet aannemelijk dat I.a uw enige bron zou zijn om te weten te komen dat de familie van A. u zoekt. Immers, de familie van A. kent uw familie, ze bezochten uw familie om een huwelijk te regelen. Indien ze werkelijk naar u op zoek zouden zijn, kan dus verwacht worden dat ze u vooreerst proberen te vinden bij of via uw familie. Heel uw relaas over de actualiteit van uw vrees is onaannemelijk.

Ten slotte, gevraagd of u zich niet elders in Gambia kan vestigen, stelt u ooit wel naar Fajare te zijn gegaan voor een maand maar dat het daar saai is. U verklaart ook niet in Banjul te kunnen gaan wonen omdat dat ver van uw plek is en u daar geen familie of vrienden hebt (zie notities CGVS p. 15-16). U verwijst op dat moment niet naar uw problemen met de familie van A. als reden om u niet elders in Gambia te vestigen, noch naar enige andere ernstige reden die een intern vluchtalternatief uitsluit. Dat u toch opteerde om Gambia te verlaten en een lange gevaarlijke reis te maken via onder andere Mali en Libië, in plaats van zich te vestigen in Banjul of het saaie Fajare, tast eens te meer de ernst van uw beweerde problemen aan en doet vermoeden dat u andere redenen had om uw land te verlaten.

U legt geen documenten neer die uw identiteit, reisweg of asielrelaas kunnen staven.

Gelet op het voorgaande kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen in Gambia. Bijgevolg dient dan ook te worden geconcludeerd dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade niet aannemelijk maakt.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds. Op 13 april 2022 werden de respectievelijke kopies van de notities u opgestuurd. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Het eerste middel wordt afgeleid uit "de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM »), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker verwijst naar de bepalingen inzake de subsidiaire beschermingsstatus, artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het EU-Handvest en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

"Verzoeker heeft zijn land namelijk moeten ontvluchten omdat hij bedreigd werd door de familie van zijn ex-vriendin A. X, aangezien de familie hem verantwoordelijk beschouwt voor haar dood, en ook omdat de familie van zijn ex-vriendin hun relatie nooit echt heeft aanvaard. Sinds deze gebeurtenis willen de broers van A. X hem vermoorden.

Verzoeker is van mening dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst. De individuele situatie van verzoeker is bij de beoordeling van het verzoek om bescherming verwaarloosd en onderschat.

Dit aspect zal nader worden geanalyseerd in het tweede pleidooi, dat zich richt op de formele motivering van administratieve handelingen.

Verzoeker voerde de subsidiaire bescherming en verzoeken zij om toekenning daarvan door de Raad. Vanuit het oogpunt van de Kwalificatierichtlijn en de omzetting ervan in Belgisch recht in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vreest verzoeker immers terecht dat hij in zijn land van herkomst ernstige schade

zal lijden in de vorm van onmenselijke en vernederende behandeling, overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b)."

Het tweede middel afgeleid uit *"de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/6, §5 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 17 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel"*.

Ten aanzien van de bestreden beslissing verweert verzoeker zich als volgt:

"a) Wat betreft de grieven van verwerende partij

Ten eerste, bevestigt verzoeker dat het I.a was, de broer van A., die haar het hevigst bedreigd had. In tegenstelling tot wat verwerende partij impliceert, houdt verzoeker dat hij de naam van I.a noemde toen de Protection Officer hem vroeg alle broers van A. op te noemen. Verzoeker denkt dat er een misbegrip had.

Ten tweede, herbevestigt verzoeker dat hoewel de ouders van A. naar zijn huis kwamen op het huwelijk te plannen, kent verzoeker hen niet goed. Hij had een slecht relatie met alle de leden van de familie van A. X want zij hebben hun relatie nooit aanvaard en de broers van A. hielden niet verzoeker van.

Verzoeker houdt ook vol dat hij nooit een mondelinge uitwisseling of discussie met de broers van A. heeft gehad. Daarom weet hij ook niets van hen af.

Ten slotte hoewel verwerende partij weliswaar van mening is dat verzoeker elders in Gambia zou kunnen gaan wonen om problemen met de familie van A. X te vermijden, is verzoeker er zeker van dat hij in Gambia gevaar zou lopen, ongeacht waar hij verblijft. De broers van A. hebben namelijk beloofd hun zuster te wreken, omdat zij menen dat de verzoekster verantwoordelijk is voor haar dood. Indien verzoeker naar Gambia zou terugkeren, zou hij dus opnieuw door de broers van A. worden gezocht.

b) Wat betreft het voordeel van de twijfel

Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt;

[...]".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU-handvest worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker voert aan dat hij Gambia moest ontvluchten omdat hij bedreigd werd door de familie van zijn ex-vriendin A. X. Deze familie acht hem verantwoordelijk voor haar dood en sinds deze gebeurtenis willen de broers van A. X verzoeker vermoorden.

Verzoekers verklaringen ontberen echter geloofwaardigheid. Samen met verweerder stelt de Raad op basis van de elementen in het dossier immers vast:

- verzoeker brengt geen documenten bij die zijn identiteit, reisweg of asielaanvraag kunnen staven. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van deze elementen - zoals te dezen - en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas;
- Verzoeker legt inconsistente verklaringen af inzake de broers van A. in correlatie met de broer I.(a) die hem zou hebben bedreigd;
- Verzoeker heeft geen kennis over de familie van A. hoewel, gelet op de aangevoerde feiten, kan aangenomen worden dat hij spontaan over deze familie meer kan vertellen;
- Verzoeker verklaarde enerzijds dat hij, behoudens met I.(a) nooit met iemand anders van haar familie sprak en dat het I. was die hem bedreigde (notities CGVS, p. 13-14, 20) terwijl hij later, volledig in tegenstelling met het voorgaande, verklaarde dat haar ouders bij hem thuis kwamen, hij ze ontmoette en ze hem een goede kerel vonden waardoor er plannen werden gemaakt voor een huwelijk (notities CGVS, p. 28);
- Verzoeker toont niet aan dat de aangevoerde problemen nog actueel zijn.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake het bezoek van de familie van A. bij hem thuis voor de planning van het huwelijk, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door aan te voeren dat verweerder hem verkeerd begreep inzake I.(a), het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door

verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Daarenboven brengt verzoeker nergens aan dat hij in de onmogelijkheid is om bescherming te verkrijgen tegen de familie van A..

Artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;*
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*
- c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.*

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

- a) de Staat, of*
- b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.*

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

De Raad benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verzoeker toont op generlei wijze concreet aan waarom hem bescherming zou ontzegd worden door de Gambiaanse autoriteiten.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS